

Før jordpåkastelsen

Skal vi møtes hist ved floden, der hvor ingen bølge slår?
I det fagre himmellandet, i en lys og evig vår?
Møtes vi, møtes vi, møtes vi engang ved floden?
Møtes vi engang ved floden hvor ei noen bølge slår?

Skal vi møtes der ved stranden når vår reise er forbi?
Kaste anker nær hinannen i den havn for stormer fri?
Møtes vi, møtes vi, møtes vi engang ved floden?
Møtes vi engang ved floden hvor ei noen bølge slår?

Etter jordpåkastelsen

Skal vi møte våre kjære, se dem glade der igjen?
Evig sammen med dem være, aldri skilles venn fra venn?
Møtes vi, møtes vi, møtes vi engang ved floden?
Møtes vi engang ved floden hvor ei noen bølge slår?

*En varm takk til deg
som var sammen med oss i dag.*

Familien

Forrettende: Ove Kjelling
Organist: Siss-Marit Andreassen
Kirketjener: Trine-Merethe Thoresen
Solist: Åshild Norbakken

SANDBAKK
BEGRAVELSEHJELP

www.sandbeg.no
Tlf. 778 40499

© inmemory.no

Astrid Marie Sørensen

* 2.11.1930 + 2.3.2024

*Finnsnes kirke
Onsdag 20. mars 2024*

Åpningssalme

Til den stad jeg er på vandring,
dit jeg alltid lengtet før.
Livets tre står alt i blomstring
der hvor roser aldri dør.
Her de blomstrer kun en sommer,
snart de visner hen og dør.
Jeg får se, når hjem jeg kommer,
rosene som aldri dør.

Prøvelser vi her må bære,
torner river sår som blør.
Godt å komme til vår Herre,
der hvor roser aldri dør.
Her de blomstrer kun en sommer,
snart de visner hen og dør.
Jeg får se, når hjem jeg kommer,
rosene som aldri dør.

Der hos Jesus er de kjære
som gikk denne vegen før.
Sammen skal vi evig være
der hvor roser aldri dør.
Her de blomstrer kun en sommer,
snart de visner hen og dør.
Jeg får se, når hjem jeg kommer,
rosene som aldri dør.

Før talen

Navnet Jesus blekner aldri, tæres ei av tidens tann.
Navnet Jesus, det er evig, ingen det utslette kan.
Det har bud til unge, gamle, skyter stadig friske skudd.
Det har evnen til å samle alle sjeler inn til Gud.
Navnet Jesus må jeg elske, det har satt min sjel i brann.
Ved det navnet fant jeg frelse, intet annet frelse kan.

Jesu navn! Hvor skjønt det klenger, la det runge over jord!
Intet annet verden bringer håp og trøst som dette ord.
For det navn må hatet vike, for det navn må ondskap fly.
Ved det navn skal rettferds rike skyte friske skudd på ny.
Navnet Jesus må jeg elske, det har satt min sjel i brann.
Ved det navnet fant jeg frelse, intet annet frelse kan.

Midt i nattens mørke blinker som et fyrlys Jesu navn,
og hver hjelpløs seiler vinker inn til frelsens trygge havn.
Og når solen mer ei skinner, Jesu navn, det lyser enn.
Da den frelste skare synger høyt dets pris i himmelen!
Navnet Jesus må jeg elske, det har satt min sjel i brann.
Ved det navnet fant jeg frelse, intet annet frelse kan.

Etter talen

O bli hos meg! Nå er det aftentid,
og mørket stiger - dvel, o Herre blid!
Når annen hjelp blir støv og duger ei,
du, hjelpeløses hjelper, bli hos meg!

Snart svinner livets dag, det kvelder fort,
og jordens lys alt mørkner og går bort,
forandrings skygge følger tro min vei -
o du som ei forandres, bli hos meg!

Hver time trenger jeg din sterke vakt,
kun for din nåde viker mørkets makt;
hvor skal jeg vandre trygt foruten deg?
I mulm og solskinn, Herre, bli hos meg!

Når du velsigner, ei av frykt jeg vet,
sår gjør ei ondt, gråt har ei bitterhet.
Hvor er vel dødens brodd? Jeg frykter ei.
Du som har seiret, Herre, bli hos meg!

O la meg se ditt kors i dødens gys,
driv mørket bort og vær meg livets lys!
Da skinner morgenrøden på min vei.
I liv og død, o Herre, bli hos meg!